

DE GOUDEN THEEPOT

Klucht in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOUDEN THEEPOT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Sicco Wolderink - een oude boer 70 jaar

Aaltje - zijn dochter, 35 jaar

Bastiaan Wolf - 35 jaar, een projectontwikkelaar.

Geeze Goezegat - een negotievrouw, die met een mand met handel langs de deuren vent, 65 jaar.

Grada Perkaan- Wolderink - de zuster ven Sicco, 65 jaar.

Tjalling Perkaan - haar man, 65 jaar

Koba Mellaert - buurvrouw, 65 jaar.

Tinus - haar zoon, 35 jaar.

Chantal Vluggertje - een kantoorjuffrouw, 30 jaar.

Hendrik Wassink - de knecht, 60 jaar.

DECOR:

Het toneel toont ons de woonkamer van een boerderij. Alles is wel netjes, maar nogal ouderwets ingericht, alsof hier de tijd even heeft stil gestaan. Tegen de achterwand bevindt zich de bedstee, waarvan de gordijnen gesloten zijn. Op de voorgrond een hoge tafel met een pluche kleed erop. Rechts een deur naar de slaapkamers en de keuken. Tevens aan die kant een kachel met daarboven een schoorsteenmantel met een valletje en blauwe borden. Bij de kachel, een gemakkelijke leunstoel en een rekje, waarop de was te drogen hangt. Tegen de achterwand tikt statig een Friese staartklok. Rond de tafel enkele stoelen met rieten zittingen. Links is de deur naar de deel en naar buiten. Hiervoor bevindt zich een raam met ouderwetse vitrages en in de vensterbank vetplanten. Tegen de achterwand verder nog een zgn. ouderwetse meidenkast, waarin het serviesgoed en het linnengoed wordt opgeborgen. Voorts nog een theekastje waarop het koffieservies staat.

Dit spel ken eventueel in ieder gewenst dialect gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

(speelt zich af op een mooie morgen in het voorjaar)

AALTJE: *(komt op, zij is ouderwets gekleed in een eenvoudige jurk met een bloemetjesschort voor. Verder sokken met sloffen, een ziekenfondsbrilletje en het kapsel strak achterover gekamd. Ze heeft wat wasgoed in een mandje en hangt dat op het rekje rond de kachel)*
Va....Va! Kom d' r nou eindelijk eens een keer uit!

SICCO: *(brommerig vanachter de bedstee deuren)* Hoe laat is het dan?

AALTJE: *(ze praat op een norse nogal vinnige manier tegen haar vader)* Hoe laat of het is, vraagt –ie! *(luid)* 't Is op slag van tien. Ik ga Hendrik zo meteen roepen voor de koffie. Kom d' r nou maar uit, de zon schijnt je bijkans voor 't gat!

SICCO: *(gooit de bedstee gordijnen open en komt te voorschijn. Hij is gekleed in een lange onderbroek met overhangend hemd. Hij trekt steunend en hoestend zijn pantoffels en sokken aan, zet zijn bril op en gaat bij de kachel zitten)* Ja, Aaltje, jij hebt makkelijk praten. Jij bent recht van lijf en leden en gezond en wel. Maar ik ben oud en der dagen zat en ik ben nooit gezond geweest. Je opoe, zaliger nagedachtenis, die heeft wat met me afgetobd. Als ik kind was ik zo mager, zo bloedje- mager. Als je opoe mij als kind meenam naar het park om de eendjes te voeren, dan kwamen de eendjes uit het water om mij te voeren, zo mager was ik.

AALTJE: *(reddert met de koffie)* Ach va, zwijg toch stil, Je was je hele leven liever lui dan moe.

SICCO: *(galmend)* Dochter, dochter, hoe durf je die woorden in de mond te nemen. Als ik d' r een keer niet meer ben, dan zul je vol gewetenswroeging aan je arme ouwe vader terug denken. Dan denk je, had ik mijn vadertje maar beter opgepast. Maar tja, dan is het te laat voor "Had – ik – maar,".. voorgoed te laat!

AALTJE: *(hard)* Reken maar van niet. 't Is enkel aanstellerij en aandacht – trekken. Je piept om het minste of geringste. Ik zelf voel ook wel eens wat. Maar hoor je mij klagen?

SICCO: Als ik zo 'n robuuste gezondheid had als jij, nou dan klaagde ik ook niet. Maar helaas, helaas, ik moet ermee leren leven. Dokter Endeldarm, die zegt ook altijd, Boer Wolderink, je bent een ruïne,...een complete ruïne. Dat komt omdat ik vroeger veel te hard heb gewerkt. Ik ben op, versleten tot op de velgen!

AALTJE: *(schenkt koffie in en snijdt koek aan)* Ach va, laat me toch niet lachen. Je hebt je er hele leven de kantjes vanaf gelopen. Vroeger, toen ons moeke nog leefde, toen bestierde die onze hoeve

“Ora et labora”, samen met onze knecht, Hendrik Wassink. En nu doe ik dat, samen met Hendrik.

SICCO: Ja, je moeder m’ n lieve Gerritje, zaliger nagedachtenis, die begreep me tenminste, Ik heb zo het gevoel, dat ik haar niet zo lang meer hoef te laten wachten. Het trok me vannacht ook zo in mijn linker been. Ik heb ook geen zin in eten.

AALTJE: O, dus dan wil je zeker ook geen plak koek bij je koffie?

SICCO: Zekers wel, dochter. Dokter Endeldarm, die zegt altijd tegen me, denk d’ r an boer Wolderink, wat er ook gebeurt, je moet altijd blijven eten, want anders verslap je. *(hoest)*

AALTJE: *(geeft hem koffie met koek)* Ja ja, kletsen, dat kun je wel. En altijd in je eigen voordeel. En ikke maar sloven en slepen. En wat heb ik aan mijn leven gehad? Niks, niks en nog eens niks. Vijfendertig ben ik nu en wat ben ik. Een overgeschoten melkbus zure karnemelk.

SICCO: Troost je toch Aaltje, je komt vast en zekers nog wel eens een leuke vent tegen.

AALTJE: *(nors)* Reken maar van niet. De leuke zijn allemaal al getrouwd.

SICCO: Vast wel, dochter. Je hebt je uiterlijk mee... je lijkt op mij.

AALTJE: Heb ik effe geluk! *(roept op de deel)* Hendrik. Hendrik, kom je. De koffie is klaar.

SICCO: En bovendien Aaltje, wat kan een dochter nou een mooiere taak in ’t leven krijgen, dan d’ r ouwe vader aan z’ n eindje helpen?

AALTJE: Ach va, laat me niet lachen. Je leeft als een kasplantje dus je kunt wel honderd worden.

SICCO: Maar je moet niet vergeten Aaltje, dat kasplantjes teer zijn. Éen nachtvorstje en ze laten de bladerkes hangen.

AALTJE: *(gaat aan tafel zitten en roert in haar koffie – dromerig)* Wat ik wil, dat is een kerel en een paar kinderen. Dat is mijn hartewens. *(zucht)* Maar goed, Dat zal toch wel nooit gebeuren. In plaats daarvan zit ik met een ouwe zeveraar van een vader.

SICCO: Ach wicht, je bent nog jong.

AALTJE: *(hard)* Nee va, ik ben niet jong. Ik ben vijfendertig en dan ben je vandaag de dag en ouwe hanggeranium. En het is met meisjes net als mosterd....als ze uitgedroogd zijn, dan wil geen mens ze meer hebben.

SICCO: Deerntje, deerntje, je bent voor iedere kerel hier op het dorp een lekker hapje. Enigste dochter van Sicco Wolderink en enigste erfgenaam. De hoeve Ora et Labora met vijfentwintig bunder vruchtbare grond. En dan nog tien bunder die je lieve moeder, zaliger nagedachtenis, bij ons huwelijk als bruidsschat meebracht. En dan nog m’ n spaarcentjes, Aaltje. En dat is een groot bedrag want we

zijn d' r ons hele leven zuinigjes langs gegaan. Ja Aaltje, m' n kind, je bent een rijke erfdochter. Op het dorp noemen ze je niet voor niks, de gouden theepot!

AALTJE: *(smalend)* De gouden theepot, ja ja, het mocht wat. Ach va, ga toch op 't dak zitten met een bos uien in 't gat. Bunders grond en een spaarbankboekje, dat houdt me s' nachts ook niet warm.

HENDRIK: *(op- hij is een flinke, opgewekte persoon. Hij draagt klompen, een pet, een manchesterbroek en een blauwe boerenkiel)* Zo Aaltje, heb je de koffie klaar?

AALTJE: Alsjeblieft. *(schenkt hem in)*

HENDRIK: Krijg ik d' r geen plak koek bij?

AALTJE: Je bent toch ook wel een zoetekauw, Hendrik. *(geeft hem een plak)*

HENDRIK: Nou, nou, Aaltje, je bent ook niet in een al te beste stemming. Ik mag toch zekers wel een plak koek hebben bij m' n bakkie troost, zou ik zo zeggen. Niet dan, ja toch zekers. Ik heb toch al niet zoveel in m' n leven, ik rook niet, ik drink niet en... ook niet!

SICCO: Zeg maar niks Hendrik, ze is weer eens een keer met het verkeerde been uit het bed gestapt.

HENDRIK: Wat heeft ze nou dan weer te zeuren?

SICCO: Ach, het bekende verhaal. Kinderen...trouwen....een man.

HENDRIK: Nou, je kunt beter andersom beginnen. Eerst een man, dan trouwen en dan kinderen! Hahaha.

AALTJE: Ja, lach d' r maar om, Hendrik. Maar als het gebeuren moet, dan moet het wel vlug gebeuren, want anders is het voorgoed te laat. 't Is met meisjes net als met mosterd. Als ze uitgedroogd zijn, wil geen mens ze meer hebben. *(wijst in het rond)* En moet je kijken hoe we hier zitten, we hebben geen eens een douche.

HENDRIK: Goh, wat maakt dat nou uit. M' n moe en ik hebben ook geen douche. Die boerenvrouwen wassen zich al geslachten lang in de keuken, waar anderen bij waren. Dan ruikt het altijd zo lekker naar karnemelkzeep.

AALTJE: Ach, jullie zijn mannen. Die begrijpen nergens wat van. Ik ga weer aan 't werk. *(af naar de deel)*

SICCO: Toch begrijp ik je niet, Hendrik. Je moe is onderhand al bijna stokoud en zelf behoort je nu ook niet bepaald meer tot de jongsten. En jullie blijven altijd maar wonen, daar achter de dijk langs de IJssel. 't Is d' r zo eenzaam en verlaten, je ziet d' r geen kip.

HENDRIK: Maar 't is d' r zo prachtig baas Wolderink. In de zomer, als de zon zo ondergaat boven de IJssel en d' r van die zilveren lichtjes komen op het water. En in de winter als het hard vriest, dan is het één grote ijsvlakte. O, dat is zo' n machtig mooi gezicht.

SICCO: Ja, maar als de rivier buiten de oevers treedt bij hoog water, dan zit je toch van God en alle mensen verlaten?

HENDRIK: We hebben de hele kelder vol met weckflessen staan en verder hebben we nog een grote diepvries vol met vlees en worst. Nee, baas Wolderink, als de nood aan de man komt, dan kunnen we het wel een jaar uitzingen. Toen de IJssel twee jaar geleden zo hoog stond, met die overstroming, toen belde de burgemeester van het dorp op, om te vragen of we het wel redden. Maar m' n moe en ik, we hadden geen centje pijn. En we gaan d' r nooit weg, alleen tussen zes plankjes.

SICCO: Nou ja, dan moeten jullie 't zelf maar weten. *(staat op en luistert behoedzaam aan de deeldeer, doet de deur dan open en klapt hem behoedzaam weer dicht)* Nee, ons Aaltje staat niet achter de deur om me af te luisteren. O, Hendrik, ik kan geen kant uit. Ze zit me constant op de lip. En ze controleert me op alles. 't Is mijn eigen dochter, maar ik heb geen leven bij d' r. *(bij Hendrik- vertrouwelijk)* Zeg, heb je Geeze Goezegat al gezien op de weg?

HENDRIK: Jazekers baas. In de verte zag ik d' r al aankomen. En ze had d' r mand vol handel aan de arm.

SICCO: En was ze op weg naar de "Ora et Labora"?

HENDRIK: Zekers weten, baas. Dat kan niet missen.

SICCO: Gelukkig, want ik zit weer compleet zonder.

HENDRIK: *(vermanend)* Baas, baas, dat loopt nog eens een keer verkeerd met je af. Altijd maar die jenever, die je stiekem in de beddestee verstoppt. Vroeg of laat komt Aaltje d' r een keer achter.

SICCO: Maar het is alleen maar tegen de pijn, Hendrik. 't Is meer een medicijn voor me, zo moet je het bekijken. Ik lijd wat af. Ik had vannacht toch weer zo' n last van trekkings in mijn rechterbeen... 't was schrikkelijk, 't was schrikkelijk!

AALTJE: *(op)* En een uur geleden was het nog je linkerbeen.

SICCO: Beide benen, Aaltje...beide benen!

AALTJE: Ach va, zwijg toch stil met je gezeur. Ik mag d' r met het gat nog niet naar luisteren. *(tot Hendrik)* Zeg, wat dacht je d' r van om eens een keer weer aan het werk te gaan. Je moet nieuw prikkeldraad spannen rond dat weiland op de hoge enk.

HENDRIK: Ik ga al... ik ga al. *(graait een plak koek van de schaal en gaat af)*

AALTJE: *(tot haar vader)* En jij gaat je nu als de wiede- weerga aankleden. Loopt hier verdorie s' morgens om half elf nog in z' n lange onderbroek rond te springen. Ik zag op de weg Geeze Goezegat ook al aan komen met d' r handel. Jij maakt ons in de hele buurt te schande.

SICCO: *(mopperend)* Jaja, ik ben al weg. Je drijft me nog een keer tot het uiterste, ik op m' n ouwe dag met die trekkings in mijn benen.

AALTJE: Ach jij, allemaal aanstellerij en anders niks. Polsbewegingen maken kun je ook wel. *(maakt gebaar van een glaasje achterover slaan)*

SICCO: Als ik d' r één keer niet meer ben, dan...

AALTJE: En waag het niet om je nog eens weer jenever aan te laten smeren, door Geeze Goezegat.

SICCO: *(verontwaardigd)* Maar dochter toch, ik drink nooit geen druppel.

AALTJE: Nee, 't zal wel niet. Als je naar 't carnaval gaat, ga je altijd verkleed als badkuip. Je hoeft je alleen maar vol te laten gieten. Vooruit ga je wassen en aakleden.

SICCO: Ja ja, ik ben al weg. *(af)*

AALTJE: *(roept hem na)* En denk erom, goed wassen...ook achter de oren. *(ruimt de koffieboel op)*

GEEZE: *(op – ze is een pronte persoonlijkheid, ze heeft een hoofddoek om het hoofd, gebreide kousen in laarzen, verder een jasschort met daarover een kort leren jasje. Ze draagt een grote mand aan de arm met daarin allerhande waar, van zakjes sinaasappels tot rollen snoep en krulspelden)* Zo Aaltje, beste meid, daar was Geeze Geuzegat weer eens een keer. Hoe staan de zaken, alles goed hier op de hoeve?

AALTJE: Ach, het gaat wel, hoor Geeze. Maar ja, je weet het. M' , va! Altijd klagen en knerpen en maar in bed liggen te stinken.

GEEZE: *(slijmerig)* Goh Aaltje, en je van leek me altijd zo' n lieve beste man. Ik zeg altijd op 't dorp tegen iedereen die het maar horen wil, als iedereen zo' n goeie ziel was als Sicco Wolderink, dan hadden we nooit geen oorlog meer.

AALTJE: Nou, je mag hem hebben.

GEEZE: *(gevoelig)* Hoe kun je dat nou toch zeggen, Aaltje? Je va, die heb je maar één keer. Ik zeg je, mijn Gerritjan, dat was een beste man, een brave man, zo vond je d' r geen tweede. En toen hij in zijn laatste ziekte lag, toen heb ik hem tot het eind toe verpleegd. Nee, ik zal over mijn Gerritjan dan ook geen onvertogen woord zeggen, al kon hij me dan ook geen kind maken. Maar ondanks alles, ik was met mijn Gerritjan toch nooit zo eigen als met mijn eigen va. Maar nou even een ander verhaaltje, Aaltje...hihihi, dat rijmt ook nog. Aaltje op verhaaltje!

AALTJE: Je wou zekers weten of ik nog wat nodig had?

GEEZE: Precies meid, je haalt me de woorden uit de mond. Kan ik nog wat aan je slijten?

AALTJE: (*nadenkend*) Ja, geef me maar een zak appelsienen enne...o ja, ook een kaartje elastiek. Ik loop even naar de keuken om te kijken of ik nog Deventer koek heb. Een ogenblikje, mens (*af*)

GEEZE: (*legt sinaasappels en elastiek op tafel – nadenkend*) Je mag hem wel hebben, zegt ze. Nou, dat was misschien helemaal niet zo' n gek idee. Sicco Wolderink, is één van de rijkste boeren op 't dorp. De hoeve "Ora et Labora" heeft vijfendertig bunder goeie grond en die liggen vlak tegen het dorp aan. De gemeenteraad zit er al op te loeren voor de uitbreiding van het dorp. En hij heeft vast en zekers een goeie spaarcent, want Sicco en zijn vrouw zaliger, zijn d' r hun hele leven zuinigjes langs gegaan. En Aaltje is een rijke erfdochter, ze wordt niet voor niks op 't dorp "de gouden theepot" genoemd. (*wrijft zich in de handen – tevreden*) Nou Geeze, wat let je om te proberen ook eens een vinger te steken achter al die bunders en dat vele geld!

SICCO: (*op – hij is nu aangekleed in een manchester broek en blauwe kiel*) O, jij waren d' r ook eens weer Geeze.

GEEZE: (*vleiend*) Ja hoor Sicco, ik zeg altijd aan iedereen die 't horen wil, Sicco en Aaltje Wolderink, dat zijn wel m' n beste klanten.

SICCO: (*bij haar – geheimzinnig*) Je bent het toch niet vergeten, hé Geeze? Heb je nieuwe foezel bij je?

GEEZE: Vanzelf Sicco, vanzelf man. Hoe zou ik dat nu kunnen vergeten?

SICCO: Goddank, ik zat weer compleet zonder.

GEEZE: (*haalt tersluiks twee flessen jenever uit haar mand en geeft die aan Sicco*) Kijk eens aan Sicco, dat is wel de beste foezel van de hele wereld.

SICCO: Dankjewel. (*hij bergt de twee flessen op in de bedstee en geeft haar twee lege flessen retour, alles gebeurt heel omzichtig*) Hoeveel bedraagt de schade?

GEEZE: Veertien euro. (*hij overhandigt haar het geld*) En hoe gaat het nu met de gezondheid?

SICCO: (*gaat weer bij de kachel zitten*) Ach Geeze, wat zal ik daar nu van zeggen. Ik ben niet veel meer. Vannacht had ik toch weer zo' n last van trekkings in de benen. En ons Aaltje, die begrijpt me niet. Die denkt dat ik me aanstel. Jaja, Geeze, daar heb je dan een dochter voor. Het leven is hard voor een vader met een ondankbare dochter. Het enigste wat me nog op de been houdt, dat is een borreltje op z' n tijd. Als medicijn vanzelfsprekend.

GEEZE: Natuurlijk Sicco, alleen als medicijn. Dat spreekt toch vanzelf. Is het goed dat ik mijn jas uitdoe? Ik vind het hier nogal warm.

SICCO: Natuurlijk mens, ga je gang.

GEEZE: *(doet haar jas uit, ze heeft een bloes of jumper aan met een lage hals die ze wat naar beneden trekt om er “aanlokkelijk” uit te zien)* Weet je wat je nodig hebt, Sicco? Een flinke vrouw die je goed verzorgt en oppast. Je zou eens zien Sicco, hoe je dan op zou knappen.

SICCO: Ja Geeze, daar zeg je zo wat. Maar waar vind je nou zo 'n flinke vrouw?

GEEZE: *(trekt haar bloesje wat meer naar beneden)* Je moet goed kijken, Sicco. Soms zit zo 'n vrouw dichterbij dan je denkt.

SICCO: *(kijkt haar bewonderend aan)* Eigenlijk ben je best nog wel een aantrekkelijke vrouw.

GEEZE: *(behaagziek)* Ik ben echt een avondschoonheid. Ik kom altijd het best uit bij kaarslicht.

SICCO: *(grijpt met een pijnlijk gezicht naar zijn been)* Au...au!

GEEZE: *(vlug bij hem – ongerust)* Wat is er Sicco? Wat heb je?

SICCO: Het trekt me toch weer ze venijnig door m 'n been. *(wijst aan)* Helemaal vanuit m 'n grote teen tot boven aan m 'n heup.

GEEZE: Och, och, m 'n arme ventje toch. Weet je wat, ik zal je been wel even masseren. Daar ben ik goed in. Laat je broek maar zakken.

SICCO: De...de broek laten zakken....maar....Geeze toch.

GEEZE: *(stroopt de mouwen op)* Ja, dan kan ik d 'r beter bij komen, snap je wel! Je hebt er toch wel een lange onderbroek onder, zou ik zo zeggen.

SICCO: Daar heb je gelijk aan. Wat kan 't ook schelen. *(hij doet zijn broek naar beneden en zit in zijn lange onderbroek)*

GEEZE: *(knielt naast hem neer, doet de pijp naar boven en masseert zijn onderbeen)*

SICCO: O Geeze, o Geeze, wat een lekker gevoel is dat. Ik voel dat de trekkings al veel minder worden.

GEEZE: Ja m 'n kereltje, ik ken mijn zaakjes. Mijn Gerrit jan had toch altijd zo 'n last van woelderings in zijn nek. En als ik hem dan masseerde , dan was het in een poep en een scheet weer over. *(kietelt hem onder de voet)* Kiele – kiele – kiele!

SICCO: Hihhi, je kietelt me!

GEEZE: Ja, lekker hé? Kiele – kiele – kiele!

SICCO: O Geeze, hihhi..... Hou op, hihhi. Ik doe het bijna in de broek van 't lachen. *(beiden zijn nu een beetje aan het dollen)*

AALTJE: *(op)* Zeg Geeze, doe me d 'r ook nog maar een Deventer koek bij. *(stomverbaasd)* Lieve hemel, wat zij jullie toch in vredesnaam aan het doen?

SICCO: *(geschrokken –trekt vlug zijn bovenbroek aan)* o...eh...niks om ons voor te schamen.

GEEZE: *(gaat vlug overeind staan)* Nee, ik heb enkel en alleen zijn been even gemasseerd. Die arme stumper heeft de hele tijd last van trekkings in de benen. Het had verder helemaal niks te betekenen.

AALTJE: *(wijst op Geezes open hals – droog)* Nou, je hebt d 'r anders de choke ver bij open staan, dame....

GEEZE: *(doet haar kraagje dicht)* 't Is hier ook zo warm. En ik loop ook de hele dag langs de weg, daar raak je bezweet van.

AALTJE: Nou, je hebt die dingen anders voor mijn va niet koud laten worden. Die is door zijn ziekte niet meer vooruit te branden.

GEEZE: *(doet haar jas aan)* Dat moet je niet zeggen, Aaltje. Ik zeg altijd maar zo, een echte haan is niet vet en een echte kerel verleert het nooit. Hihhi. Is niet zo, Sicco?

SICCO: Reken maar van yes, Geeze. Ik ben d 'r altijd wal voor in de mood! Hihhi.

AALTJE: Hoor dat! Ach man, als jij s' avonds nog wat presteren wilt, dan mogen ze je wel de hele dag voor laten gloeien.

GEEZE: Je wou d 'r dus nog een Deventer koek bij? *(legt deze op tafel)*

AALTJE: Dankjewel. Hoeveel bedraagt de schade?

GEEZE: *(rekent op een briefje)* Vier euro en vijftig cent.

AALTJE: *(betaalt haar)* Alsjeblieft mens!

GEEZE: *(liefjes tot Sicco)* Nou Sicco, beterschap met de trekkings in de benen. Ik heb d' r thuis nog een heel goed zalfje voor. Het is heel goed spul, want het is van een homo – apatische dokter. Ik zal het zo gauw mogelijk effe langs brengen. Doei! *(af)*

AALTJE: *(bergt de boodschappen op)* Je haalt je toch geen rare spokerijen in je hoofd, is 't wel va?

SICCO: Waarom niet? Geeze zegt dat de zorgende hand van een goeie vrouw mij d' r helemaal weer bovenop zou kunnen brengen.

AALTJE: *(minachtend)* De zorgende hand van Geeze Goezegat zekers! Heur Gertjan had geen leven bij d' r, dat wist immers het hele dorp. 't Is een baaswif en anders niks.

SICCO: *(peinzend)* Maar misschien is het zo gek nog niet. Geeze zit d' r warmpjes bij, als ik dat zo inschat. Een vrij huiske en mooie spaarstuiver op de bank. Nee, die Geeze...dat is zo gek nog niet. Een bazige vrouw die me goed verzorgt, dat is in ieder geval heel wat beter dan een saggerijnige dochter.

AALTJE: *(bij hem, controleert zijn hoofd)* Nu moet je horen wie dat zegt. Ik kan mezelf ook echt wel wat beters voorstellen, dan zo 'n ouwe lidcactus als jou verzorgen. Laat me eens kijken, heb je je wel goed gewassen achter de oren? *(trionfantelijk)* Als ik het niet dacht, je hebt zoveel grond in je oren zitten, je kunt er wel koolrapen op verbouwen. Kom mee, dan zal ik je eens écht wassen. *(duwt een*

tegenstribbelende en mopperende Sicco af)

KOBA: *(op – gevolgd door haar ouwelijke zoon Tinus. Ze draagt een ouderwetse jurk met grote bloempatronen met daarover een jasschort. In het haar heeft ze krulspelden. Verder heeft ze een tas zij zich. Tinus is een slome figuur, hij draagt een manchester broek en blauwe kiel. Op het hoofd heeft hij een pet.)* Volk...volk! Ze zijn d' r niet. Nou, dan zullen we d' r maar bij gaan zitten zou ik zo zeggen. Ga jij ook maar zitten, Tinus en zet je pet af. *(beiden gaan zitten)*

TINUS: *(praat traag)* Ik snap niet wat we hier nou moeten doen. Jarenlang kwamen we niet bij Sicco en Aaltje Wolderink over de vloer, omdat we heel vroeger eens een keer ruzie hebben gehad.

KOBA: Ach ja, dat ging om die smalle strook grond op de grens van ons land met dat van Sicco Wolderink. Je va dacht dat die grond van ons was en Sicco vond dat die grond hem toe kwam. Maar je va, die is er niet meer en altijd kwaad blijven, dat is ook niet goed.

TINUS: Toch begrijp ik je niet, moe. In alle andere gevallen, dan ben je altijd zo haats. Dan vergeet je nooit wat je is aangedaan.

KOBA: Nou Tinus, m' n kind, dan zal ik open kaart met je spelen. Je weet het, we hebben het niet breed op ons kleine boerenbedoeninkje. We zijn wel boer, maar bij lange na niet zo'n grote als Sicco Wolderink. En je moet ook niet vergeten, dat ik zelf d' r niet jonger op word. En nu wil ik zo graag, voordat ik het moede hoofd terneer zal leggen, dat ik jou, m' n oogappel, goed verzorgd achter kan laten.

TINUS: Och moe, maak je om mij nou maar geen zorgen. We kunnen op ons bedoeninkje toch rondkomen. Je kent me, ik verlang niet veel van het leven. Als ik maandagavond mijn partijtje biljart maar kan speulen en als ik op de zaterdagmiddag mijn balletje maar kan trappen in het zesde elftal van de Ijsseleenden, dan is 't mij wel goed. En al het andere , dat is me allemaal veel te veel gedoe!

KOBA: *(korzelig)* Hé Tinus, ik wou nou toch echt, dat je niet altijd zo 'n sukkelaar was en dat je wat meer pit had. Wat dat betreft ben je precies je va, mijn Godefridus zaliger. Daar zat nou ook echt niks bij. Totaal geen centje fut. Ik zei altijd van Godefridus, al voor hij was gaan hemelen: "Hij is al dood, maar het is hem nog niet aangezegd." En dat voetballen van jou, in het zesde elftal van de Ijsseleenden, nou dat stelt ook totaal geen bal voor. Je bent een bordenwasser van een voetballer. En jullie hebben allemaal zulke dikke buiken van het biertjes hijsen, dat jullie de veters van je eigen voetbalschoenen niet eens dicht kunt knopen, dat moeten jullie voor elkaar doen.

TINUS: *(kwaad)* Nou moet je goed weten wat je zegt, moe. *(slaat met de vuist op tafel)* Als je aan de Ijsseleenden komt, dan kom je aan mij...dan...dan tref je mij in het diepst van mijn hart.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto